



PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK  
refpasaret.hu

Pasarét, 2025. június 19.  
(csütörtök)

Szepesy László

# 46. TÁMADÁSOK ÉS AZ ÚR VÉDELME

**Énekek:** 152, 35,1.3-5

**Alapige:** Ámós 7,10-17

„És elküldött Amáziás, Béth-El papja Jeroboámhoz, Izráel királyához, ezt üzenvén: Pártot ütött ellened Ámós az Izráel házában; nem tűrheti az ország az ő mindenféle beszédét. Mert így beszél Ámós: Fegyver által hal meg Jeroboám, az Izráel pedig fogságba vitetik az ő földéről! Ámósnak pedig így szólt Amáziás: Menj el, próféta! Fuss el a Júda földre; ott egyed kenyered és ott prófétálj! Béth-Elben pedig ne prófétálj többé; mert a király szenthelye és az ország székháza ez! És felelt Ámós, és mondta Amáziásnak: Nem vagyok próféta, sem prófétának fia; barompásztor vagyok, és vad füget szedek; De elhívott engem az Úr a nyáj mellől, és mondta nekem az Úr: Menj el és prófétálj az én népemnek, az Izráelnek! Most azért halld meg az Úrnak beszédét! Te azt mondod: Ne prófétálj az Izráel ellen, és ne szólj az Izsák háza ellen! Azért így szól az Úr: Feleséged paráznává lesz a városban; fiaid és leányaid fegyver által hullnak el; földedet felosztják kötéllel, és te magad tisztátalan földön halsz meg; az Izráel pedig fogságba vitetik az ő földjéről.”

**Imádkozzunk!**

Hálát adunk, mennyei Atyánk, hogy szüntelen gondod van ránk. Történjék bármi is velünk, érjen minket bármilyen veszteség, fájdalom, szenvedés, próba vagy kísértés, a te ígéreted, hogy mindig velünk vagy, szüntelen bátorít és reményt ad nekünk. Köszönjük az elég kegyelmet, amely erőtlenségeinkben, bukásainkban is megőriz, megtart. Kérünk, hogy a mai alkalommal is erősíts úgy minket a hitben, hogy Igéden keresztül Téged magadat hadd lássunk meg, és

## TÁMADÁSOK ÉS AZ ÚR VÉDELME

---

Benned hadd bízunk jobban és jobban. Könyörgünk, áldd meg az ige hirdetését és hallgatását szent Fiadért, Krisztusért úgy, hogy az nekünk áldást, nevedre pedig dicsőséget hozzon.

Kegyelmedben bízva kérünk, hallgass meg minket!

Ámen.

### Igehirdetés

Kedves Testvérek! A felolvasott történetből két fontos igazságot szeretnék a mai alkalommal kiemelni, és a szívünkre helyezni. Az egyik, hogy hívő, igét hirdető, Istenről bizonyoságot tevő emberként készüljünk fel arra, hogy különféle támadások fognak érni minket, amennyiben az Úr akaratát képviseljük, hirdetjük, éljük meg ebben a világban. A második: minden támadás, rágalmozás közepette is az Úr képes megőrizni szívünket a Jézus Krisztusban való hitben. Ezt a két igazságot a történet két fő szereplőjén, Amáziáson és Amóson keresztül láthatjuk meg. Nézzük meg, mit mond nekünk ezekről az ige.

Az első igazság, amelyre Isten figyelmeztet, és egyúttal fel is akar készíteni minket, az, hogy mindazokat, akik az Úr igéjét, az igazságot hirdetik, támadások fogják érni. A Sátán ugyanis, a hazugság atyja, mindig el akarja hallgattatni az igazságot és az azt hirdető hívőket. A sötétség ugyanis nem képes befogadni a világosságot, de megtérni sem akarja. Ezért aztán különféle módokon szabadulni akar tőle.

Jelen esetben is ezt láthatjuk. Amáziás Bétel városának volt a papja. Ebben a városban állt az az aranyborjú, amelyet az ország kettészakadása után állíttatott fel I. Jeroboám király abból a célból, hogy a zsidók ne menjenek le a jeruzsálemi templomba, hanem Bételben megálljanak útjuk során, és ott mutassanak be áldozatot istenüknek. Amáziás itt volt pap, ebben a vallási központban. A város fontosságát az is emelte, hogy bár az ország fővárosa Samária volt, az izráeli királyoknak valószínűleg Bételben is volt egy palotájuk, ahol sok időt töltöttek. Ezért is nevezi Amáziás Bételt királyi szentélynek és az ország székházának. Amós próféta igehirdetéseiben erőteljesen támadta az itt zajló kultuszt, hamis vallásnak, szertartásnak állítva be minden itt bemutatott áldozatot. Az ország erkölcstelenségét, az igazságszolgáltatási rendszer korrupsztását, a szegények kifosztását is szóvá tette, amely ellen Amáziás valószínűleg egy szót sem szólt. Amáziás egy bábpap volt, aki eladta a lelkét a politikai hatalomnak, és az országban uralkodó állapotok védelmezője lett. Isten örök dicsőségének előmozdítása helyett a saját maga gyarapodása motiválta. Amíg fizetséget kapott a királytól, addig végigcsinálta a vallási szertartások és szentségtörő áldozatok értelmetlen mozdulatait. Elhagyta Isten Igéjének tekintélyét, és a kulturális alkalmazkodás etikáját fogadta el. Felhívított erkölcsi prédikációkat mondott, hogy a politikusok, nagyhatalmú emberek lelkiismeretét megnyugtassa, ahelyett, hogy szólt volna nekik Isten igazságáról, törvényeiről, a megtérésről. Gyenge, gyáva ember volt, aki inkább elhallgattatta volna Isten prófétáját, Amóst, mintsem hogy változtatnia kelljen életén. Mert a célja ez volt, elhallgattatni a prófétát, amire aztán fel is szólította Amóst: „*ne prófétálg többé*”.

Isten ígéje hirdetőinek minden korban voltak, vannak és lesznek is ilyen ellenségei. Jeremiás prófétának pl. azt mondták kortársai: „*Ne prófétálj az Úr nevében, hogy meg ne halj a mi kezünk által!*” (Jer 11,21). Az apostoloknak azt parancsolták a papok az ApCsel 4-ben, hogy ne merjenek többet Jézus nevében szólni, és az Ő nevét hirdetni. A mi Urunkat, Jézus Krisztust is el akarták hallgattatni, hogy ne hirdesse az evangéliumot, mennyei Atyánk akaratát. Érdekes és egyben szomorú tény, hogy a leggyakrabban a magukat istenfélőknek tartó vallásos, ám újjá nem született, meg nem tért emberek a legnagyobb ellenségei Isten népének. Általában a szentséget színlelők azok, akik a legjobban utálják az Atyától valóban megszentelteket. Több korban is a papok, főpapok voltak azok, akik a legelkeseredettebb módon üldözték Isten prófétáit. Ámóst, Jeremiást, Jézus Krisztust, az apostolokat, a reformátorokat is ők üldözték. Miért? Mert Isten akaratának hirdetése ellentmond minden hamis evangéliumnak, és ez a kettő nem férhet meg egymás mellett. Jézus Krisztus bővebben beszél erről a Jn 8,44-gyel kezdődő szakaszban. A Sátán különféle praktikákkal akarja elhallgattatni Krisztus hű szolgálait. Néhányat nézzünk meg, hogy egyrészt felismerjük őket, és ne tudjanak velük becsapni minket, másrészt pedig azért, hogy ne okozzanak nekünk meglepetést, amikor személyesen találkozunk velük.

Az egyik gyakori módszer Isten ígéje hirdetőinek elhallgattatására a rágalmazás. Olyan kitalált dolgokkal, bűnökkel való vádolás, amelyet a többség, a közvélemény elítél. Amáziás pl. azt találta ki Ámósról, hogy összeesküvést sző a király ellen. Összeáll azokkal a nagyhatalmú urakkal, akik meg akarják fosztani a királyt a hatalmától, és a király életére akar törni, meg akarja őt öletni. Mondani sem kell, hogy mi sem állt távolabb Ámós természetétől, mint az ilyenfajta összeesküvés szervezése. Ámós szerette a népét, hiszen az előző versekben is arról olvashattunk, hogy mint járt közben érdekükben az Úrnál. Ő nem akarta senki vesztét. Sem a királyét, sem a népét, hanem hogy megtérjenek és éljenek. A rágalmazó ember azonban nem törődik a megvádolt személy jellemével, a valósággal, hogy milyen ember is ő, hanem szándékosan valamilyen rosszat feltételez róla. A rágalmazás nagy károkat tud okozni. Még ha esetleg be is igazolódik, hogy a vádlott ártatlan az ügyben, mégis jó hírneve látja kárát annak, hogy miket terjesztettek róla. Ez egy elég hétköznapi módja annak, hogy valakit hiteltelenné tegyünk, gyanúba keverjünk.

A másik gyakori módszer a szavak jelentésének kiforgatása. A 9. vers szerint Ámósnak azt kellett hirdetnie, hogy az Úr fegyverrel támad a Jeroboám háza ellen. Amint azt a Biblia történeti könyveiből jól tudjuk, ez nem azt jelentette, hogy személy szerint a király, II. Jeroboám kard által hal meg, hanem hogy a királyi családot Isten ki fogja irtani a prófécia szerint. Maga a király ágyban halt meg, azaz nem összeesküvés áldozata lett. Ha alaposan megvizsgáljuk a próféta szavait, akkor látjuk, hogy ő valóban a király háza, és nem a király személye elleni ítéletről beszélt. Amáziás azonban kiforgatta Ámós szavait, és a királynak már úgy adta azt tovább, hogy összeesküvést sző ellene, és meg akarja őt ölni. A szavak kiforgatása egy másik módja annak, hogy az igaz-

ságot elferdítsük, és hamissággá változtassuk. A Zsolt 56,6 arról beszél, hogy Isten gyermekeit gyakran érik ilyen támadások. Dávid arról panaszkodik ebben a versben, hogy „*Minden nap elforgatják beszédeimet; minden gondolatuk ellenem van, ártalomra.*”

A következő módszer, amivel a gyávák szoktak gyakran élni, az, amikor mások háta mögött tevékenykednek valaki ellen. Amáziás titokban küldött el egy szolgát a királyhoz, hogy bevádolja Ámóst, nem merté őt sem szemtől szembe megvádolni, sem személyesen maga feljelenteni a királynál. Amikor ez a feljelentés sikertelennek bizonyult, és arra kényszerült, hogy személyesen beszéljen a prófétával, akkor is képmutatással leplezte gyűlöletét, Ámós iránti utálatát. Mint a világosság angyala próbálta meg magát feltüntetni, mint aki jót akar Ámósnak, holott valójában ő volt az, aki el akarta a prófétát üldözni. Az egyenes beszéd, az őszinteség, a dolgok személyes megbeszélése nem fér össze az ilyen jellemű emberek természetével.

A következő módszer, amelyet gyakran használnak, az, hogy olyan embernek tüntetik fel magukat, mint akik a többséget képviselik, az egész országot. Amáziás azt üzenté a királynak: „*nem tűrheti az ország az ő mindenféle beszédét*”. Amáziás nem egy kis csoportra, a papokra vagy a vezetőkre, hanem egyenesen az egész országra hivatkozik a király előtt. Szavait kétféleképpen lehet értelmezni. Vagy úgy, hogy nagyon sokan panaszkodnak Ámós ellen, és őket képviseli Amáziás, vagy pedig úgy, hogy ha a próféta továbbra is folytatja az ítélethirdetést, akkor sokan fognak hallgatni rá, és a király ellen fognak fordulni. Az előbbi magyarázat a valószínűbb, mert az ember szavát komolyabban veszik, ha nagy sokaság áll mögötte, és nem csak a személyes véleményét képviseli. Ugyanígy szokták azt mondani az Isten szolgálói ellen fordulóknak, hogy sokak szerint ez és az nincs jól. De amikor konkrétan rákérdeznek náluk, hogy kik tartoznak bele a sokakba, alig tudnak néhány konkrét embert felsorolni. Mert Ámós megítélése valószínűleg korántsem volt annyira egyoldalú, mint azt néhányan feltételezik. Ezt támasztja alá az is, hogy a király nem válaszolt Amáziás vádjaira, nem zárta börtönbe Ámóst, vagy tiltotta el a nyílt felszólalásoktól. Miért? Mert vagy a nép körében egyfajta tiszteletnek örvendett, mint próféta, így többen voltak a támogatói, vagy pedig maga a prófétai tisztnek volt tekintélye a nép előtt, és még ha nem is hallgattak Ámósra, akkor sem bánthatott a király egy prófétát, mert az nagy felháborodást váltott volna ki. A lényeg, hogy gyakran a nagy számokra, állítólagos tömegekre hivatkoznak azok, akik Isten emberei ellen fordulnak.

Másik módszere a Sátánnak az Úr szolgálói ellen az, hogy egyoldalú képet festenek le róluk, és mindig csak a rosszat hangsúlyozzák velük kapcsolatban. Ámósnek nagyon sokszor kellett ítéletet hirdetnie Izrael népe ellen, és ez elég rossz benyomást kelthetett az ő személyével kapcsolatban. Olyan embernek tűnhetett, mint aki folyamatosan csak haragszik, gyűlölködik, mint akinek kemény és érzéketlen a szíve. Ellenben pont az előző versekben olvashattunk arról, hogy Ámós mennyire szerette népét, és mint járt közben értük az Úrnál, hogy ne sújtassa őket ítéletével, hanem könyörüljön rajtuk. Így kétszer is megmentette őket

a büntetéstől. Miért tette ezt? Mert bár Ámós hűségesen adta tovább az Úr által kijelentett dolgokat, amelyek többsége ítélet volt, mégis szívében szerette népét. Igazából azt kívánta, amit hirdetett is, hogy Izráel bárcsak megtérne az Úrhoz, és élne. Ezért szólította fel őket bűnbánatra, megtérésre, hitre. Ez volt a teljes igazság vele kapcsolatban. Ezt azonban Amáziás elhallgatta, és csak a rosszat hangsúlyozta vele kapcsolatban. Úgy állította be Ámóst, mint aki csak a pénzért, megélhetésért prédikálna, vagy pedig politikai hatalomra törne, vagy vallási vezető akar lenni, és ezért a bételi kultusz ellen beszél. Ámós azonban egyikre sem törekedett. Ő az Urat szolgálta, és csak Őhöz akart hű lenni. Szívében nem voltak ilyen önös érdekek és célok, népe javát és az Úr dicsőségét kereste. Akkor Amáziás miért vádolta meg ezekkel? Valaki egyszer találóan azt mondta: azok, akik a nyereséget teszik istenükké, és akiket a gazdagság és az előbbre jutás reménye vezérel, hajlandók azt gondolni, hogy ezek a legerősebb ösztönző erők mások számára is. Amáziás ilyen ember volt, és azt feltételezte, hogy Ámóst is ilyen szándékok vezérlik. Hányszor vádolnak meg manapság is minket, keresztyéneket, hogy világi dolgok, hátsó szándékok vezérelnek minket. Nem azért, mintha mi mentesek lennénk a világi kívánságoktól, de Krisztus gyermekeiben az Úr mást munkál.

Végül pedig az is jellemző a Sátánra, hogy akár a végletekig is elmegy azért, hogy elhallgattassa az Úr szavának tolmácsait. Mindig is embergyilkos volt, és ezt időnként nyíltan ki is mutatja. Ugyanis Amáziás itt Ámós halálát kívánta, mert a felségárulóknak ez volt a büntetése. A vádját is úgy fogalmazta meg, hogy a király Ámóst elítélje. Mert Isten gyermekeinek ellenségei mesterei annak, hogy csak azzal vádolják meg őket, amiről tudják, hogy a többség elítéli azt. Ámóst nem hamis tanítással, szeretetlenséggel vádolja meg, hanem a király elleni összeesküvéssel. Krisztussal is ezt tették a főpapok. A papok gyűlésén maguk között istenkáromlással vádolták, de Pilátus előtt mi volt a vád? Az, hogy a császár ellen uszít, és királynak kiáltja ki magát. Mindig azzal vádolják meg az Úr szolgáit, amitől azt várják, hogy biztosan elítéli érte. Pilátus kivizsgálta ezt a vádat, és ártatlannak találta Krisztust. Ámós is az volt, nem uszított senkit sem II. Jeroboám ellen. A lényeg, hogy Amáziás mindent megtett azért, hogy elhallgattassa Ámóst.

Láttuk tehát, hogy mennyiféle módszere van a Sátánnak, hogy elhallgattasson minden igehirdető hívőt, és még számtalanról nem is beszéltünk. Ezekről azért ejtettünk szót, hogy egyrészt felismerjük őket, ha személyesen minket érnek ilyen és ehhez hasonló támadások. Másrészt pedig, hogy legyünk benne biztosak: nemcsak nyílt, hanem hátunk mögötti támadások is fognak minket érni, ahogyan Ámóst is érte. Urunk az apostolokat is felkészítette erre, ők pedig leveleiken keresztül minket is. Épp nemrégiben olvastuk Péter apostol levelét, amelyben nem az volt a kérdés, hogy fognak-e minket rágalmazni, vagy nem, hanem a hangsúlyt inkább arra tette, hogy legyünk ártatlanok a dologban, azaz törekedjünk a szent életre, engedelmességre. A támadás Péter apostol számára nem volt kérdés, ahogyan Pál apostolnak sem volt az. Legyünk tehát készek ezeket elszenvedni Krisztusért.

A második gondolat ebből a történetből az a bátorítás, hogy akármilyen támadások is érnek minket, Isten megőrzi szívünket a Jézus Krisztusban való hitben. Ámós esetében is ezt látjuk. Bár nem ír részletesen érzéseiről, mint Dávid király teszi a zsoltárokból hasonló támadások esetén, mégis jól látható, hogy az Úr szilárdá tette őt, és nem rendítette meg sem az Úrban való bizalmában, sem elhívásában. Az egyik nagy kísértés ugyanis ilyen helyzetben az, hogy meginogjunk abban a kérdésben, hogy kik vagyunk mi valójában. Ha gonosszal vádolnak minket, megvizsgáljuk magunkat, hogy valóban igazak-e az ellenünk felhozott vádak. Mivel bűnöket is fogunk találni, ha hagyjuk, hogy Isten igéje vizsgáljon meg minket, rögtön jön a kísértő gondolat: akkor vajon igaza van-e a minket vádolóknak, vagy nincs? Ámóst haszonleséssel vádolták meg, és hogy önjelölt próféta, mivel se nem tanult semmilyen próféta iskolában, sem nem született ilyen családba. Ámós azonban nem ingott meg. Tudta jól, hogy ki ő és kicsoda az az Úr, aki elhívta őt. Tudta, hogy nem önjelölt próféta volt, azaz Isten hívta el őt erre a szolgálatra, és nem maga találta ki azt, hogy ő próféta legyen csak azért, hogy mások fölé helyezze magát. Elsőre kicsit furcsának tűnhet, hogy szinte kikéri magának, hogy ő próféta lenne, de érthető az álláspontja, ha tisztázzuk, számtalan önjelölt, megélhetési próféta volt akkoriban Izráel országában. Gondoljunk csak egy korábbi esetre, amikor az 1Kir 22-ben Izráel királya kikéri a próféták véleményét, hogy menjen-e háborúba, vagy sem. Ezek a próféták fizetett vallási tanítók voltak, akik többnyire azt visszhangozták, amit a király hallani akart. Amáziás ilyennek állította be Ámóst. Látszólag prófétának nevezi őt, de valójában csak egy pénzéhes koldusnak tartotta. Ámóst azonban megerősíti az Úrnak Lelke. Tudja, hogy ki volt valójában, és az Úr kivé tette őt. Erre mindig jó visszaemlékeznünk az ilyen esetekben. Ámós is ezt teszi. Ő egyszerű pásztor és fügetermesztő volt. Nem voltak anyagi problémái, tehát azzal nem lehet vádolni, hogy megélhetési gondok miatt állt be prófétának. Tisztában volt vele, kicsoda volt, ahogyan azzal is, hogy életét az Úr változtatta meg, amikor elhívta őt prófétájának.

Ez a második dolog, amiben az Úr meg akar erősíteni minket. Az első, hogy Jézus Krisztusban Isten gyermekei vagyunk, vádoljanak minket akármivel is. A második pedig: legyünk tisztában, hogy mire hívott el minket az Úr. Akár a keresztyén életre is gondolhatunk általánosságban, hogy vajon ilyen életre hívott el, mint amit élünk. De különösen is visszagondolhatunk szolgálatunkra való elhívásunkra. Van ilyen szolgálatunk? Munkálkodunk úgy Isten országáért, hogy vissza tudjunk gondolni, mikor hívott el minket erre az Úr? Ámóst emlékezteti az Úr Lelke, hogy milyen feladatra kapott megbízást. Jó, ha tudjuk, mit bízott ránk az Úr, és mit nem. Mert ha valamivel nem bízott meg minket, akkor azt valóban ne mi végezzük, de ha valamit ránk bízott, akkor abban legyünk hűségesek és állhatatosak.

Végül pedig abban erősíti meg az Úr Lelke Ámóst, hogy hol is van az ő helye. Jó ezzel is tisztában lennünk: a helyemen vagyok? Ott szolgálom, abban a közösségben, gyülekezetben vagyok, ahol az Úr akar engem látni? Amáziás el akarta küldeni Ámóst Júdába, szülőföldjére. Lehet, hogy Ámósnek valóban jobb

dolga is lett volna ott. A király, bár nem volt a legistenfélőbb, mégis jobb volt II. Jeroboámnál. Ott volt a jeruzsálemi templom is, és valószínűleg több hívő is élt ott, mint Izráel népe között. Izráelben sok küzdelme volt a prófétának, számára idegen föld volt, mégis tudta, hogy az Úr oda küldte őt, tehát ott van a helye. Fontos ezt mindannyiunknak megértenünk, hogy hol van a helyünk. Ott, ahová az Úr küld minket, ahol Ő maga is ott van, és előttünk jár. Ámós nem hagyta magát ebben megingatni. Ezt maga Isten mondta Ámósnak a 15. vers szerint. Izráel népe bármennyire is elutasító, erkölcstelen és istentelen volt, mégis az Úr népe volt. Ha pedig Izráel Isten népe, akkor a prófétának is ott a helye. Ahogyan Pál is megértette, hogy Korinthusba kell mennie, mert Istennek sok népe volt abban a városban.

Isten Lelke tehát megerősítette Ámóst az ilyen súlyos lelki támadások közepette is. Krisztus maga az, aki jó Pásztorként őriz minket ilyen helyzetekben, érjen minket támadás akár a munkahelyen, akár családjunk, barátaink körében, vagy éppen itt a gyülekezetben. Ámóst megerősítette a szolgálatában, a hűségben, abban, hogy mit kell tennie, és nem hagyta magát megfélemlíteni. Az ellenség célja ez: féljünk az emberektől, a büntetéstől, a szenvedéstől. Az Úr azonban megerősít minket az istenfélelemben, elhívásunkban, örökbe fogadásunkban, szolgálatunkban. Ámósnek rögtön szolgálnia is kellett: át kellett adnia az Úr ítéletéről szóló próféciát Amáziásnak. Mind őt, mind egész családját megítélte az Úr. De ne higgyük, hogy Ámós ítélethirdetése Amáziásnak személyes bosszú vagy rosszindulat lett volna, hanem Isten üzenetének átadása. Nem a személyes harag, düh, bosszúvágy vezérelte Ámóst, mikor ezt hirdette. Az Úr szólt hozzá, és Ő döntött úgy, hogy mit fog tenni Amáziással és családjával. Ámós itt csak szócső volt. Az Amáziással történetekben egyszerűen beteljesedett a Péld 19,9, ami szerint „*A hamis bizonyosság nem marad büntetlen, és aki hazugsággal beszél, elvész.*” Ámós nem félt kiállni, és megvédeni az Úrtól kapott kijelentett dolgokat, és maga az Úr állt mellé, és mutatta meg, hogy amit a próféta hirdetett, mindaz beteljesedik. Isten készítsen fel minket ezekre a helyzetekre, és ha ilyenben vagyunk, akkor erősítsen meg minket, mint Ámóst is.

### **Imádkozzunk!**

Urunk Jézus Krisztus, az igében azt olvassuk, hogy amikor Te szidalmaztattál, nem szidtad a Téged rágalmazókat és gyűlölőket. Amikor vádoltak valami hazugsággal, Te nem vádoltad őket bűneikkel. Azt mondtad, hogy ha személyes sérelem ér minket, tartsuk oda a másik orcánkat is. De ugyanakkor, mikor a főpapok előtt álltál, és a katona arcul ütött – azt nem tiltottad meg, hogy válaszoljunk –, Te magad is válaszoltál.

Köszönjük Neked, hogy felkészítesz minket mindarra, ami előttünk állhat, vagy amiben éppen lehetünk; hogy vádolnak bennünket. Add, Urunk, hogy igazságtalanul tegyék, ne bűneink miatt. Ha ez utóbbi van, akkor adj nekünk megtérést és adj változást, engedelmességet. De, Urunk, tapasztaljuk azt is, hogy a világ valóban nem fogadja be a Te igédet, a sötétség nem fogadja be a világosságot, és hogyha Veled ezt tették, aki tökéletesen ártatlan, büntetlen és

## TÁMADÁSOK ÉS AZ ÚR VÉDELME

---

tökéletesen engedelmes voltál, akkor mi, bűnös gyermekeid mit várhatunk? Köszönjük, hogy ebben a helyzetben is mellénk állsz, és meg akarsz erősíteni minket, mint Ámóst.

Köszönjük, hogy leleplezed a Sátán módszereit, hazugságait. Lelked bölcsessége segítsen felismerni, hogyha netán velünk vagy valamelyik testvérünkkel történik ilyen, és add, hogy ne érjen minket váratlanul ez a támadás. Köszönjük, hogy mi is reménykedhetünk a Lélek segítségével, mert ahogyan Ámós mellé odaálltál, szilárddá tetted őt, megingathatatlaná, úgy tudsz minket is megerősíteni mindenben. Köszönjük, hogy újból és újból meg akarsz győzni minket, hogy a Te gyermekeid vagyunk, akármit is állítsanak rólunk. És ugyanígy meg akarsz erősíteni abban is, hogy mire hívtál el, milyen életre. Néha ebben elbukunk, tévelygünk mi magunk is, de köszönjük, hogy mégis a Lélek vezetése alatt élhetünk, és hogy nem minden rágalom igaz, nem minden van úgy, ahogy azt állítják rólunk.

Magasztalunk azért is, hogy a szolgálat kiváltságában részesítettél bennünket, hiszen nincsen olyan, hogy valaki a Te gyermeked legyen, és tétlen életet élhetne. Mindenkit a Te szolgálatodra és testvéreink szolgálatára hívtál el. Ha másra nem, akkor a bizonyágtételre, vagy éppen hogy egymást bátorítsuk, vigasztaljuk, erősítsük, vagy ha kell, szeretettel intsük. Kérünk, mutasd meg, hogy mi a mi szolgálatunk, és ha már tudjuk, akkor hálát adunk érte, hogy napról napra adsz hozzá erőt. Kérünk Téged, hogy mindaz, ahogyan a támadások idején viselkedünk, és Benned bízunk, és „*Rád néznek a mi szemeink*”, hadd legyen bizonyág a világ számára, hogy mi Hozzád ragaszkodunk, és csak Benned reméljük megtartatásunkat, és az igazságot is Tőled várjuk.

Így kérünk, erősítsd meg minden támadás alatt lévő gyermekedet, akiket hamisan vádolnak országunkban vagy világszerte. Imádkozunk üldözött keresztyén testvéreinkért, akiket meg akarnak ölni, és könyörgünk azokért, akiket hazugsággal, rágalmazással akarnak elhallgattatni. Erősítsd meg, kérünk, a Ti-eidet, és erősítsd meg az evangélium hirdetését egyházunkban, országunkban, adj ébredést, kérünk.

Könyörgünk, hogy egyházunk vezetőit is így erősítsd meg döntéseikben. Imádkozunk igéd szerint országunk vezetőiért. Kérünk, hogy Lelked vezesse őket, és akiknek kell, adj megtérést.

Köszönjük a tanév vége közeledtét, hogy segítesz gyermekeidnek a vizsgákban is, és kérünk Téged, hogy áldd meg az év végi számonkéréseket is, és adj majd a pedagógusoknak, diákoknak is pihentető nyarat.

Köszönjük, hogy kegyelmed őriz, tenyered hordoz bennünket napról napra, és hogy reménységünk lehet, hogy felkészítesz minket a szemtől szembe való találkozásra. Köszönjük, jó Pásztorunk, hogy minden körülmények között velünk vagy, megőrzöl minket a hitben és kegyelmedben. Légy áldott érte!

Ámen.